

Isus Cristos, singura noastră speranță

Textul de bază: Luca 24: 13 - 35

Întroducere:

Isus ne este singura orientare

Ioan 14: 6

„Eu sunt Drumul, find Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.“

Isus pretinde conducerea vieții noastre și promite:

Ioan 3: 36

„Cine crede în Fiul, are viața vecinică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.“

Viața noastră de toate zilele arată altfel:

- Doi tineri urmează un idol, la început cu motive politice și sociale
- Idolul le-a promis o nouă pace în patria lor subjugată
- Acuma, ei sunt dezamăgiți: Idolul a fost ucis, nu mai este !

Ce s-a întâmplat?

- Isus a fost arestat - dar ei sau simțit lăsați singuri
- Isus a fost crucificat - dar pentru ei, idolul era mort
- Isus trebuia să învie după 3 zile - dar pentru ei a fost dispărut
- Isus a vrut să le dea o viață nouă - dar speranța lor într-un viitor era suflată în vânt

Ce au făcut acești doi ucenici?

- Ei și-au reamintit ultimele zile pline de disperare
- Ei sortau, vorbind de ele, gândurile, simțurile și impresiile lor
- Ei și-au împărtășit această disperare, vorbind unul cu altul

- Ei părăsesc disperați, descurajați și desamăgiți Ierusalimul

Ce a făcut Isus cu cei doi dezamăgiți?

- Isus a văzut disperarea lor și nu i-a lăsat singuri
- Isus le-a explicat cele întâmplate pe baza Scripturii
- Isus nu le-a muștră pentru disperare lor, ci îi întărește în credință

Care a fost reacția lor?

- De odată cunoștințele lor teoretice primeau viață: le ardea inima . . .
- Ei recunosc pe Domnul lor
- Nimica, nici noaptea, nu îi împiedecă să se întoarcă la Ierusalim
- singură dorință aveau pe inimă: să povestească cele petrecute și celor mai apropiați
- „Fiecare întâlnire personală cu Isus este însoțită de o inimă fierbinte plină de râvnă pentru Lucrarea Lui.“
- Rezultatul acestei întâlniri cu prietenii lor, schimbul acesta de experiență, era o binecuvântare deosebită pentru ei.

Isus vrea să fie singura noastră speranță

Dar omul înlocuiește ghidul „Isus“ cu participarea regulată la serviciile religioase

Ioan 4: 21 și 24

„Femeie“, i-a zis Isus, „crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr.“

- participare regulată la serviciile religioase nu poate înlocui o decizie personală
- Nici teatrul nostru de „a fi creștin“ față de societatea noastră nu ajută

Dumnezeu nu are nepoți !

Ioan 1: 12 - 13

„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.“

- Creștinismul, sau viața vecinică, nu se poate moșteni
- Cum nu se poate moșteni iertarea păcatelor

- Așa că nu v-a ajunge niciodată religiozitatea noastră

Decizia ta personală este necesară !

Marcu 16: 16

„Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.“

- Tu personal și nimeni în locul tău nu poate să decidă pentru tine
- „În cer și în iad vor fi numai voluntari!“ Tu decizi aici pe pământ unde vei fi tu odată
- Biblia vorbește numai de: „Pentru sau împotriva lui Dumnezeu“

„În Numele lui Dumnezeu“ nu ajunge

Matei 7: 22 - 23

„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?“ Atunci le voi spune: „Niciodată nu v'am cunoscut; depărtați-vă dela Mine, voi toți cari lucrați fărădelege.“

- Întrebuițarea unui limbaj religios încă nu dovedește o viață sub conducerea Domnului nostru Isus Cristos
- Nici cunoașterea și recitarea numeroaselor versete biblice sau poezii la întrunirile celor credincioși

Nici „faptele bune“ nu ne ușurează, sau ne garantează intrarea în cer

Efesenii 2: 8 - 9

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine dela voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.“

- Prezentarea sau repetarea continuă a faptelor bune, pe care le-am făptuit, prezintă o primejdie pentru cei, care încă nu-L cunosc pe Isus
- Îi ducem în eroare, dându-le speranță, că o faptă bună nivelează drumul spre cer
- Omul cu mândria lui caută să se delecteze în razele de succes a bunătații altuia
- Și un ateist Albert Schweizer a fost un „om bun“, fără să recunoască, că există un Dumnezeu viu
- „Fapte bune“ sunt rezultatul unei vieți, sub conducerea Domnului; și nu este una din condițiile premergătoare

Isus nu te lasă singur în disperarea ta

Isus te însoțește în disperarea ta

Luca 24: 15

„Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus s-a apropiat, și mergea pe drum împreună cu ei. Dar ochii lor erau împiedecați să-L cunoască.“

- Și dacă nu-L vezi, Isus este în apropierea ta

Isus vrea ca să-I spui toată disperarea ta

Versetele 18 - 23

*„Tu ești singurul . . . care nu știi ce s-a întâmplat zilele acestea:
 . . . Isus, din Nazaret, care era un prooroc puternic în fapte și în cuvinte
 . . . preoții cei mai de seamă L-au dat să fie osândit la moarte și răstignit
 . . . Noi trăgeam nădejde . . .
 . . . nici femeile nu I-au găsit trupul în mormânt
 . . . unii ziceau că au văzut o vedenie de îngeri, cari ziceau că e viu.“*

- „Omule, ești singurul care nu știe ce s-a întâmplat?“

„Cristos a înviat“

- Cunosc prietenii tăi, ce înseamnă aceste cuvinte?
- Știu ei, că „moartea“ înseamnă „despărțire de Dumnezeu“
- Știu ei, că acum, astăzi, au posibilitatea de a trece dela „o ființă trecătoare“ la „o creație a lui Dumnezeu“ cu valoare vecinică?

Ioan 3: 36

„Cine crede în Fiul, are viața vecinică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.“

Haideți să spunem și noi mai departe această minunată și unică veste:

„Isus a înviat! Adevărat a înviat“

Amin